

עת"א 43832/12-15 - נביל מסרי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 43832-12-15 מסרי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר - זימונים ואח'
לפני כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
העותרים נביל מסרי (אסיר)

29 מרץ 2016

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד רינת פרידמן

ב"כ המשיבים - עו"ד אילן רזניק

ר/כ רונה תורן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עניינה של העתירה שילובו של העותר בשיקום פרטני. העותר מרצה מאסרו הראשון אגף השיקום של בית סוהר השרון, נידון ל- 21 שנות מאסר בגין עבירת הריגה. נכון למועד הגשת העתירה (21.12.15) ריצה 15.5 שנים מסך מאסרו. נמצא באגף השיקום הקבוצתי מזה כשנה וחצי.

נטען בעתירה כי בעתירה קודמת שהגיש העותר באותו עניין (עתירת אסיר 49842-06-15 שנדונה בפני הנשיא השופט טל, קבע כב' הנשיא ב- 27.8.16 כי התאמתו של העותר להשתלב בהליך טיפול פרטני תבחן על ידי ועדת השיקום שאמורה להתכנס בחודש דצמבר 2015.

חרף זאת נטען כי וועדת השיקום לא דנה בעניינו בחודש דצמבר אלא ב- 9.2.16. משכך, נטען, יש להורות על שילובו של העותר לאלתר בטיפול פרטני.

בדין שהתקיים בעתירה זו ב- 23.2.16 הביע ביהמ"ש מורת רוחו מהתנהגותו של המשיב כשהוא מפר ב"ריש גלי" החלטות ביהמ"ש.

ביהמ"ש התייחס בהחלטה לכך כי העותר מצוי 20 חודש בטיפול קבוצתי, עובד מזה כחצי שנה בחברת עוגנפסט ועל פי אישור המעסיק תפקודו יציב, עקבי. השתלב הן בפן המקצועי והן בפן החברתי, נרתם לסייע, עובד רציני, ממושמע, מבצע את עבודתו בצורה טובה.

בנסיבות אלה, כך ציין ביהמ"ש, לא השכיל להבין מדוע העותר אינו ראוי להתחיל בשיקום פרטני. ביהמ"ש דחה את הדיון ל- 29.3.16 והורה כי למועד זה תוגש חוו"ד מפורטת אלא אם כן יודיע שב"ס קודם לכן כי העותר עור לשיקום פרטני.

לישיבת היום לא הוצגה חוו"ד כלל וכשהודעה מטעם המשיב ונטען בה כי הוועדה החליטה על הפנייתו של העותר לאבחון פסיכולוגי על מנת שניתן יהיה לקדם את עניינו.

ורם התקבלה חווה"ד של האבחון וממצאי האבחון שטרם התקבלו אצל המשיב, רלבנטיים לקבלת ההחלטה בין כלל השיקולים בשילובו של העותר בשיקום פרטני.

לשיטתו של המשיב עניינו של העותר מטופל בתשומת לב ותוך הקפדה של בחינה ראויה של העניין ומאידך שמירה על האינטרס הציבורי.

אפילו שלא נאמר בהודעה לביהמ"ש שבסופו של יום טרם נמסרה הודעה לביהמ"ש ביקש המשיב לדחות עניינו של העותר ל- 3 שבועות.

ב"כ העותר מתנגדת לדחייה והביעה תרעומת לגבי אופן הטיפול בעניינו של העותר. היא הציגה לעיוני מסמך החתום על קצין השיקום "פזית אסל ארליך מיום 16.2.16, שלדבריה הוצג לעיונה של כב' השופטת אוהד בישיבה קודמת, ממנו עולה כי הפנייתו של העותר לאבחון פסיכולוגי כבר עלתה אותה עת ולפיכך לא ניתן לטעון כי הפנייתו לאבחון היא החלטה של הוועדה. היא התנגדה לדחייה וביקשה שביהמ"ש יורה על שילובו של העותר בשיקום פרטני.

טעמי האמת כי לא ירדתי לסוף דעתו של ב"כ המשיב כיצד ניתן לומר שבמקרה זה עניינו של העותר מטופל תוך בחינה ראויה של העניין כאשר שתי החלטות של ביהמ"ש לא קויימו. כמובן שלא מסתרת כל כוונת זדון, אולם החלטות ביהמ"ש יש לקיים והיה על המשיב היום להגיש את אותה חווה"ד עליה הורתה כב' השופטת אוהד.

זאת ועוד. האבחון הפסיכולוגי של העותר נעשה ב- 21.3.16 והיה על המשיב לדרוש את תוצאות האבחון ולהודיע לגורם האמור לבצע את האבחון כי על פי החלטת ביהמ"ש יש להגיש את חווה"ד עד 29.3.16.

לא די בהפנייתו של העותר לאבחון. יש לדאוג לכך שגם תוצאות האבחון יגיעו לביהמ"ש במועד.

סיכומי דבר, לא מצאתי להיעתר לבקשת הדחייה ובנסיבות שפורטו ועל סמך סך הנתונים, שהובאו בפני כב'

השופטת אוהד (ראה פרוטוקול הדיון) והנתונים שהובאו בפניי היום) אני מורה על שילובו של העותר בטיפול פרטני תוך 3 שבועות.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר ב'
תשע"ו, 29/03/2016 במעמד
הנוכחים.
קלרה רג'ניאנו , שופטת עמיתה